לג: המוכר שדהו פרק תשיעי ערכין

מתני׳ שפי תלרום. עיר שהיו בה תלת שתי מיצרות: **גמ׳ מיני יודע שמין להן חומה.** דתני התלרים משמע שהיו בעיר[1] תלת ייסוד מיצרות הסמוכות: **כמי שמין להן חומה. וכמה.** הואיל ואין בה כדי עיר: **לימה כים וחלר כיס וחלר.** חלל לי מיכא שני בתים בכל חלר הוו בעיר חומה ולא הוו ככתי התלרים: **ג״כ ליכתוב תלרים.** ולא ליכתוב כתי ולמה ליתני ידעינן למין חלר חלל כיס: **מתני׳ ישראל שירש.** כתי ערי חומה מכתי אחו לוי לוי גוחל כסדר הזה שאם מכרה שהמוכר נתלוקח ללוקח שה חלל לעולם גואלה כלוי דכתיב בהו (ויקרא כה) גאולת עולם תהיה ללויס: **עד שיחא.** הוא המוכר לוי ללוקוחי ישראל שירש אח כתי אחו לוי ללוים גוחל כלוי: **ושרי לוויס.** מעריס שניתנו ללויס בימי יהושע ללוקוחי כן לוי שירש אח כתי אחו ישראל שירש לוי שיחא קשיא: **אין דכרים אלו.** דגאולת עולם אמורים לא בערי הלוים אבל עד שיחא לוי ללוקוחי ישראל שירש אח כתי אחו לוי ללוים: **גמ׳** מודו[2] דכגן דגוחל כלוי הואיל ומערי הלוים היא זו אבל כגן לוי שירש אח כתי אחו לוי ללוקוחי מודו דכגן לוי ללוים גוחל כלוי מדערי הלוים אלא דתימא: **גמ׳** וקא פריך אינו גוחל כסדר הזה כישראל אלא כמתן כגן לוי בתמיה והא תני פיפא עד שיחא לוי לו: **כשלמא ערי הלוים.** דעינן ללוקוחי כן לוי שירש אח ישראל כלוי ערי הלוים: **אלא לוי מנלן.** דעינן שיחא לוי ללוקוחי ישראל שירש אח כתי אחו לוי: **ותשר יגאל מן הלויס.** דמשמע למקנח לויס נמתי לשוח לגוחל ולא לכולס: **ופניף.** דלכאורה הכי. ה״ג לה נתוחת להויס[3] מן הלויס מה ת״ל שיכול לוי מישראל יגאל כלומר לי לא כתב אלא גואלה עולם תהיה ללויס יכולני לומר לוי שאכר לישראל יגאלנה לעולם שישראל הוכע כתו בממכרו דמלטת לקוח שה: **וזה יפה כתו.** לכתיב[4] גאולת עולם וגו׳ אבל לוי שאכר לוי לא יגאל אלא מיאלנו לקוח שה: פ״ל יכ) **מן הלויס.** פרט לכן לוי שבא מן המוכות ומן המיוה וכ״ם ישראל שירש אח כתי אחו לוי שהרי ישראל גומר הוא: **מתני׳ שדה מגרש.** מגרש הוי אלא אמה שביב לעיר מלכתיב (במדבר לה) מקיר העיר ואילה אלא במאן כר׳ יוסי דאמר יש מגרש לעיר אפי׳ פחות מכאן: **מגרש עיר.** שיעור הוא כמה שאין עיר נאה בלא מגרש וכ״ם שאין עיר עושין מגרש שאין עושין לעיר אלא מגרש שאין מחריבין את יישוב העיר: **מוכרין לעולם.** אפילו בשנת היובל עמאה כך שמעתי וקשיא לי אמאי הא כי היכי דפליגי רב ושמואל בבית פירקא (לעיל כט:) דישראל שמכר שדהו שאין להם חומה[5] אף על פי שיש להם חומה כמי בשנת היובל עמאה ס״ג אינה לפלוגי הכא ולמימר ק״ו מכותב בכר יוסף עכשיו יג) דהא אמרינן לעיל (דף כח.) דממכרו של לוי אחר בשנת היובל וכמוהה לי לאיתי דתנא בתיובתא דפירקא[6] מקדישין לעולם וגואלין לעולם תנא נמי הכא יד): **גואלין לעולם.** שאין בתי ערי חומה שלהן נתלטין לעיר אלא אחתוחו אוחו אלף אמה שסביב העיר (במדבר לה) ומחוסה אחתן נתלטין. ומתיב אקיר העיר ישיצא אלף אמה ויגיר. הא מילף מיפא: אלף אמה מגרש. שאין בו לא בית ולא שדה: **גמ׳ יכול אף זה.** לי כן שאם מכר שדה אחוחו אוחן אלף אמה שהן לעיר למגרש שלא יהא אוחו מוכר לגואלו בפחות משוי שנים: **לפי שנאמר.** במקרא שדה אחוחו ונגלה אחר מיד הקדש דכשנת היובל יוצאה לכהנים כלכתיב והיה השדה וגו׳: **יכול אף.** לי כן אם הקדיש שדה ולא גאלה אחר יפקיענה ביובל מ״ל גאולת עולם וגו׳: **ערים הללו.** הניחנים ללויס: **אין עושין מו) ערים קטנים.** לפי שהן ערי מקלט ובעינן שיהא שם יישוב לבית מגוש לגרושים: **ולא כרכים גדולים.** לפי שאחקבלנין כפ׳ בתרא (דף כב) אחוכרי יוצא בשנת היובל ואין גואלין לעולם. אם אכרי שדה נוטלו מיד, ישראל לוי מוכר לגואלו אוחם אלו שנים כדכתיב בחכסיר בני הנשיאים יאכר לך (שם). ערים הללו. ערי מקלט, אין עושין אוחן לא בפרים קטנים. לפי שאין משוחות מגיין שם, ולא כרכים גדולים. שכבל בקבלים שם המיד ויהא רגל גואל הרם מגיע ויאחוג לו בית מושב ערי הלויס. ומיהו לא ידענא מ״ש ר״ח ז״ל דלעולם אין גואלין לעולם אלא בשנת היובל בלבד, ואי אפשר לומר כן דהא מוכר בית חומה יכול לגאלו לעולם ולא בשנת היובל בלבד, ומיהו לא ידענא מ״ש ר״ח ז״ל דלעולם אין גואלין לעולם אל